

Je suis artiste! – scenariusz lekcji

AGNIESZKA
WIERZCHOSŁAWSKA

Uczeń przedszkolny dopiero zaczyna swoją przygodę z językiem, dlatego tak ważne jest, by wypracować w nim prawidłowe i efektywne nawyki przyswajania słownictwa. Nowe słownictwo powinno przeplatać się z tym już poznany; należy je włączać w całe zdania oraz powtarzać je w różnych kontekstach i w urozmaiconych aktywnościach tak, by dotrzeć wszystkimi kanałami do pamięci dziecka. Zaprocentuje to świetnymi efektami nauczania, a dziecku da ogromną frajdę z nauki. Nie bójmy się mówić do uczniów w danym języku, ale używajmy krótkich, powtarzalnych zwrotów podpartych gestami.

Temat: Je suis artiste! Nauka kolorów.

Typ szkoły: przedszkole, klasy I-III.

Poziom nauczania: A1

CELE LEKCJI:

- komunikacyjne: dziecko potrafi używać zwrotu *c'est*; dziecko potrafi po francusku powiedzieć, jaki kolor ma dana rzecz; dziecko rozumie i wykonuje dane instrukcje po francusku: *écoutez, répétez, dansez, chantez*; dziecko potrafi przywitać się, pożegnać i podziękować po francusku,
- językowe: dziecko potrafi nazwać kolory,
- socjokulturowe: dziecko potrafi wymienić rzeczy związane z Francją, m.in. kolor flagi, potrawy, bajki/ baśnie.

Techniki pracy: praca indywidualna, w parach oraz w grupach, zabawy ruchowe, pamięciowe, zręcznościowe, zabawy z obrazkami i balonami, kolorowanka, zabawy relaksacyjne.

Przebieg lekcji

WSTĘP:

1. *Bonjour, les enfants!* (3 min.)

Witamy się z dziećmi: *Bonjour!* Włączamy piosenkę na przywitanie np. *Bonjour, bonjour, comment ça va – Alain le lai*, którą śpiewamy, gestykułując (wraz z fran-

cusкими wskazówkami: *Les enfants: écoutez, chantez, dansez*).

CEL: sygnał do rozpoczęcia zajęć, utrwalenie powitania oraz piosenki po francusku, rozśpiewanie się i rozruszanie, przypomnienie poleceń.

2. *Combien de ballons!* (1-3 min.)

Przynosimy wiązanekę nadmuchanych balonów i prosimy dzieci, by odgadły temat zajęć, a są to kolory: *les couleurs*. W miarę możliwości, możemy także przebrać się w strój malarza – pomoże to odgadnąć temat oraz nawiązać do kolejnych ćwiczeń.

*Jeśli to zajęcia z dziećmi starszymi, możemy rozdać każdemu z nich nienadmuchany balonik. Prosimy wówczas o nadmuchiwanie go i łączymy wszystkie w jeden pęk. Będzie to dla dzieci dodatkowe ćwiczenie oddechowo-sprawnościowe.

CEL: ustalenie tematu zajęć.

3. *C'est quelle couleur?* (2 min.)

Wprowadzenie nazw kolorów. Przygotowujemy 11 obrazków z kolorami (biały, żółty, pomarańczowy, różowy, czerwony, zielony, niebieski, fioletowy, brązowy, szary, czarny). Pokazujemy dzieciom obrazek i wyraźnie nazywamy dany kolor po francusku. Dajemy dzieciom sy-

gnał do powtórki: *Répétez, c'est... (blanc, jaune, itd.)*. Słownictwo powtarzamy dwukrotnie.

CEL: wprowadzenie nazewnictwa kolorów, ćwiczenie prawidłowej wymowy.

CZEŚĆ WŁAŚCIWA ZAJĘĆ:

4. *Je suis peintre!* (6 min.)

Ćwiczenie utrwalające nazwy kolorów. Robimy z dziećmi szybką burzę mózgow na temat tego, z czego słynie Francja, dążąc do tego, by padło słowo *malarstwo*. Przygotowujemy jedenaście pojemników z farbami i dzielimy je na dwie grupy. W pierwszej: biały, żółty, niebieski, czerwony i czarny, natomiast w drugiej: pomarańczowy, różowy, zielony, fioletowy, brązowy, szary, oraz pędzel. Dodatkowo przygotowujemy również czystą paletę do farb. Uczniowie także otrzymują pędzle (czyste) – rozdając je, mówimy: *Voilà, ton pinceau*, a dzieci odpowiadają *merci*.

Dzieci siadają w kole i na hasło: *Je peins en + nazwa koloru*, np. *vert* (w tym czasie bierzemy pojemnik z daną farbą i pędzlem наносimy ją na paletę), ich zadaniem jest znaleźć w sali przedmiot w tym kolorze i udawać, że go malują. Do tej części ćwiczenia wykorzystujemy tylko kolory z pierwszej grupy.

Następnie dzieci wracają do koła, a my mówimy, że potrzebujemy danych kolorów (z drugiej grupy) i pytamy, czy wiemy, jak je uzyskać z obecnych kolorów. Bierzemy dwa pojemniczki, których kolory po wymieszaniu stworzą nowy kolor, oraz kartkę i prosimy uczniów, by odgadli, jaki kolor powstanie. Jeden ze zgłaszających się uczniów (prosimy ich o zgłaszanie się: *Levez les mains!*) miesza kolory na kartce: np. żółty i czerwony, z których powstanie pomarańczowy. Kolejny ochotnik spośród pojemniczków z drugiej grupy wybiera kolor, który otrzymaliśmy, i podaje go nam, a my наносimy go na paletę. Potem każdy uczeń ponownie szuka w sali przedmiotu w tym kolorze i udaje, że go maluje.

CEL: utrwalenie nazewnictwa kolorów, przypomnienie zasad mieszania kolorów, rozwijanie motoryki małej poprzez trzymanie pędzla, ćwiczenie spostrzegawczości, wykonywanie ćwiczeń według instrukcji.

5. *Un, deux, jaune!* (2-3 min.)

Przygotowujemy kartoniki z poznawanymi kolorami (po dwa z każdego), każdemu dziecku wręczamy jeden kartonik. Dzieci maszerują w rytm muzyki (może być to poznana już wcześniej piosenka, wtedy dzieci mogą ją podśpiewywać). Po zatrzymaniu muzyki dzieci dobierają się w pary zgodnie z kolorami. Sprawdzamy pa-

ry, pokazując duży obrazek z kolorem i mówiąc: *Qui a... p.ex. un jaune?* Dana para podnosi kartoniki i dzieci powtarzają: *jaune*. Zabawę możemy powtórzyć, gdy dzieci wymieniają się między sobą kartonikami tak, by mieć inny kolor.

CEL: umiejętność pracy w grupie i w parach, wykonywanie zadań według instrukcji, koncentracja, utrwalanie nazewnictwa.

6. *J'aime danser!* (2-3 min.)

Rozdajemy dzieciom balony wykorzystane w ćwiczeniu nr 2. Dzieci z balonikiem we wskazanym kolorze tańczą (p.ex. *dancez, les blancs*) do piosenki *Arc en ciel – Alain Le Lait*. Możemy podać kilka kolorów jednocześnie (nie dopuszczamy do sytuacji, by tańczyło tylko jedno dziecko, by nie onieśmielać go przy całej grupie, której uwaga skupi się tylko na nim).

CEL: ćwiczenie motoryki małej i dużej poprzez taniec z balonem, powtórka nazw kolorów, koncentracja.

7. *Je suis artiste!* (4-5 min.)

Zapraszamy dzieci do stolików do kolorowanki-paryżanki, czyli kolorowanki, na której znajdują się rzeczy związane z Francją¹. Każdą rzecz należy pokolorować/pomalować farbami na dany kolor. Wskazujemy kolor, a dzieci szukają na obrazku rzeczy, która do tego koloru pasuje. W celu weryfikacji pokazujemy dzieciom obrazek w danym kolorze (np. obrazek Śpiącej Królowej w różowej sukience) i mogą przystąpić do pomalowania. Do danych przedmiotów dopasujemy następujący kolor: ser – żółty; Wieża Eiffla – szary; żaba – zielony; flaga Francji – biały, czerwony, niebieski; kasztany – brązowy; winogrona – fioletowy; kruk i lis (*Corbeau et Renard – Jean de La Fontaine*) – czarny i pomarańczowy; suknia Śpiącej Królowej (baśń Ch. Perraulta) – różowy.

CEL: rozpoznawanie i utrwalanie rzeczy związanych z Francją, dopasowywanie koloru do treści, ćwiczenie motoryki małej – trzymanie kredki, kolorowanie danego rysunku, praca indywidualna.

Podsumowanie:

8. *On le sait!* (2-3 min.)

Przygotowujemy koszyk np. z owocami (może być to wprowadzenie do kolejnych zajęć o owocach). Wybieramy jeden owoc i – używając niewłaściwego koloru – pytamy dzieci, czy jest on w tym kolorze, np. pokazujemy banan i pytamy: *C'est rouge?* A dzieci odpowiadają: *Non! C'est jaune*. Jeśli nie dysponujemy owocami lub

kolorowymi przedmiotami, możemy po prostu wrócić do naszych kolorowych balonów.

CEL: Sprawdzenie, jak dzieci zapamiętały wprowadzone kolory, ćwiczenie zwrotów *non/oui* i konstrukcji *c'est*, sprawdzanie spostrzegawczości.

9. *Massage, je l'adore!* (2-3 min.)

Stosujemy na koniec ćwiczenie wyciszające, dzieci otrzymują po jednym baloniku, dobierają się w pary (tak, by miały różne kolory balonów) i kładą się na brzuchu. Po wskazaniu balonika: *Un ballon bleu fait le massage*, dziecko, które ma niebieski balonik, masuje nim koleżkę/koleżankę z pary po plecach. Wymieniamy wszystkie kolory, tak by każde dziecko wykonało ćwiczenie.

CEL: utrwalenie nazw kolorów, wyciszenie dzieci, wzmacnianie relacji między nimi, oswajanie z dotykiem.

10. *Merci, au revoir!*

Dziękujemy dzieciom za wspólne zajęcia i żegnamy się z nimi.

AGNIESZKA WIERZCHOSŁAWSKA Absolwentka Nauczycielskiego Kolegium Językowego w Toruniu w zakresie języka francuskiego, filologii romańskiej na UMK w Toruniu oraz KPSW w Bydgoszczy w zakresie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Nauczycielka języka francuskiego w przedszkolu. Członek stowarzyszenia Prof-Europe.

1 Pomocny może się okazać scenariusz poświęcony kulturze Francji, który ukazał się w JOwS 2/2017.